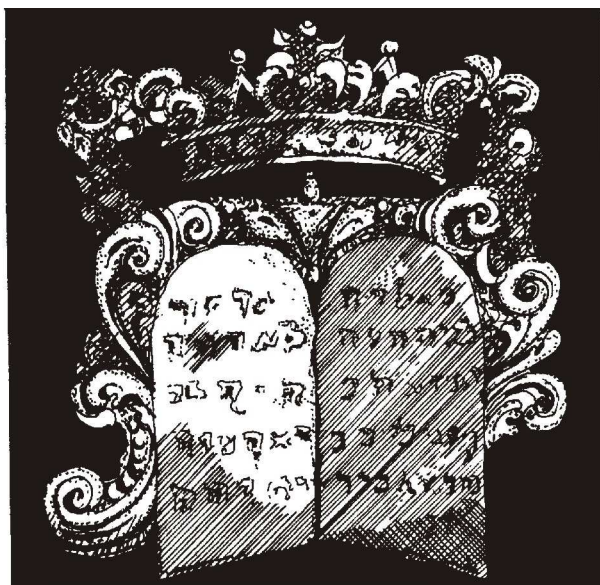

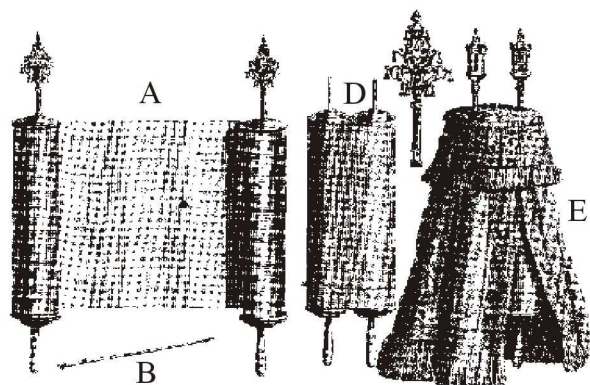
Po 430 latach niewoli, Mojżesz, wraz z dość dużym narodem wyruszył z powrotem do Kanaanu. W trzecim miesiącu wędrówki rozbito obóz. Prorok znów wyszedł na górę Horeb. Tam otrzymał od Pana 2 tablice - wypisany na kamieniu Dekalog; po czym po zejściu z góry, na dole, zawarto Przymierze z Izraelem we krwi niewinnych zwierząt. Owe 10 Przykazań Boga zostało rozwiniętych w 613 zakazów i nakazów Prawa, lub inaczej - Zakonu Mojżesza (w tym także służbę ofiarniczą, która stanowi jego integralną oraz nienaruszalną część Prawa). Jezus stwierdził: *Łatwiej jest Niebu i ziemi przeminąć, niż przepaść jednej kresce prawa* (Łk. 16, 17, Nowa Biblia Gdańska).

Stare Przymierze z Izraelem stało się wyrazem Miłości oraz Sprawiedliwości Najwyższego. Bóg wybiera jeden naród spośród ogromu pogaństwa, daje mu się poznać poprzez Pismo oraz określa normę sprawiedliwości człowieka na podstawie jego uczynków. Wykonawcą Prawa Mojżesza (Przykazań) może być zatem - tylko Izraelita, którego objęło przymierze spod góry Synaj; kto został obrzezany i kieruje się całym zakonem. Innych ludzi 10 Przykazań nie dotyczy.

Z prawa wynika też definicja grzechu: *Grzechem jest przestępstwo zakonu (prawa; 1 J. 3, 4)*. Złamanie „najmniejszego” przykazania (z owych 613 -u!), oznacza podeptanie przymierza i powtórne wejście w bezprawie. *Przeklęty każdy, kto nie dotrzyma słów tego Prawa, by je spełniał. A cały lud powie: Amen* (V Mojżesza 27,26; NBG) + (Gal. 5, 3).

C

תורה

Zwój Tory (to znaczy: Prawa, Nauki)
czyli pierwszych 5-ciu Ksiąg Pisma Świętego

- A - zwój rozwinięty
- B - wskaźnik (Jad)
- C - tabliczka (Tass)
- D - zwój zwinięty
- E - sukienka